

I Ud. Hartorn, og indrettede saaledes, at der derpaa kan holdes en Hest og 3—4 Køer. Det har nemlig været min Tanke, at bringe det derhen, at det bliver virkelig selvstændige Landbrug indrettede paa, at en Mand kan leve deraf og have sin Føde deraf, saa at han ikke vil være de Folks Konkurrent paa Arbejdsmarkedet, som ikke have den fornødne Kapital til at overtage et saadant Landbrug som det, der her bliver Tale om. Jeg har endvidere fastslaaet, idet jeg mener, at det vil være rigtigt at aabne en saadan Udvej, at for saa vidt et vist Antal Jordbrugere ønskede at dyrke deres Jord i Fællesskab, og Jord er til Stede dertil, kan det ske paa Grundlag af de Regler, som gælder for Andelsforetagender, hvor alle Parthavere have lige Stemmeret. Jeg har ment, at man burde aabne en saadan Udgang til Jordens kollektive Dyrkning, at det kunde være hensigtsmæssigt og fornuftigt, at det vel var værd at tænke paa i alt Fald værd at aabne en Udvej til, at saadant noget kunde ske ad Frivillighedens Vej. Selvfølgelig har jeg med Hensyn til de Personer, der skulle have Udgang til saadan Jord, ogsaa tænkt over, hvilke Begrænsninger der skulle drages, og jeg har lige fra den Tid, jeg for flere Aar siden fik en Slags Ide til dette Lovforslag, talt med Folk om, hvilke Betingelser man skulde fordrø af de Folk, der skulle have denne Jord, og jeg har da naturligvis taget de samme Betingelser, som altid ere blevne fordrøede i dette Ting, naar der var Spørgsmaal om Udgang til de sociale Goder, som man gennem en social Lovgivning vilde aabne Udgang til. Endvidere har jeg ment, at man ikke kunde gaa saa vidt som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) er gaaet, nemlig til, at Staten leverede Dristskapitalen. Jeg mente nemlig, at det vilde være vanskeligt, ja uoverkommeligt i al Almindelighed. Enten maatte jo saa den Dristskapital, om hvilken der var Tale, hdes paa ganske kort Tid og mod en meget betryggende Sikkerhed, og saa vilde det egentlig være betydningsløst at erholde den, eller ogsaa maatte den hdes saaledes, at det i Virkeligheden vilde svække selve Grundvolden for Institutionen. Man vilde nemlig med Rette kunne indvende, at i alt Fald ingen udenlandsk Stat i Verden vilde reflektere paa at overtage Obligationer fra en Stat, der laante mod Pant i Voksore — og det vilde jo faktisk Dristslaanene blive, naar de hdes paa længere Tid. Medens nu Forholdet i alle Lande er og i Artusinder har været det, at man har laant mod Sikkerhed i Bygninger og Jord, saa vilde dette være en Sikkerhed af

en anden Art og en Sikkerhed, som efter min Mening en Stat ikke kan maatte. Derfor har jeg ment, at de, som skulde overtage disse Steder, skulde selv være i Besiddelse af Dristskapital, saa meget mere som det ogsaa er klart, at intet Samfund kan indlade sig paa at betro enhver, der melder sig med aldeles tomme Hænder, Jord. I det Spørgsmaal synes det mig, at man, hvis man vil tage det op til Forhandling, maa være klar over, at for de Folks Vedkommende gælder det først og fremmest om, at sikre dem det gunstigt mulige Arbejdsmarked. Jeg har naturligvis tænkt, at de Penge, hvorom der er Tale, skulde amortiseres paa rimelige Betingelser. Jeg har tænkt mig, at der af det, som laantes til Bygninger — thi i mit Forslag er der kun Tale om at tilvejebringe Penge til Jord og Bygninger — skulde svares 5 pCt. om Aaret i Rente og Afdrag, medens der af Jorden svarede en Afgift, svarende til 3 pCt. Min Grund til at tage 5 pCt. for Bygninger har været den, at Bygningerne tabe i Værdi Aar for Aar, og der derfor med Hensyn til disse maa være en hurtigere Amortisation. Jeg har dernæst tænkt mig, at disse Jorder, om hvilke der her er Tale, skulde bortkæftes til de Folk, som meldte sig og havde den fornødne Dristskapital, eller som jeg har tilladt mig at udtrykke det, som enten betalte forud en vis Afgift eller stillede Staten behørig Sikkerhed for en vis Afgift. I øvrigt har jeg lagt Udførelsen af mit Lovforslag saa vidt muligt i Kommunerens Hænder, idet jeg har ment, at Jorden skulde overtages i Henhold til Kurdering af Kommunen, og at Bygninger skulde opføres ogsaa i Henhold altsaa til Tegninger og Overslag godkendte af Kommunen. De nærmere Enkeltheder i Lovforslaget vilde det fore for vidt at indlade sig paa. Der indeholdes Bestemmelser om Fæsteforholdet og Fæstelogivningen og om den Erstatning, der vil være at give i det Døjeblik f. Eks., en Fæster skulde fratræde, uden at have Arvinger, der vilde overtage Huset paa sædvanlige Betingelser. Ogsaa i saa Henseende har jeg tænkt over Sagen, men jeg skal indrømme, at § 6 i mit Lovforslag ikke er saa udtømmende eller saa fyldestgørende, som jeg kunde ønske det, og som den egentlig skulde være. Selvfølgelig har det været min Hensigt at sikre Staten dens Fæstefgift, og netop derfor har jeg naturligvis indført, at Fæstefgiften skulde betales forud, og at ligeledes Assurancensummen af Bygningerne skulde godtgøres at være betalt, og at hvis man i saa Henseende misligholder sine Forpligtelser, har Staten Ret til, dels at be-